

HUSITSKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Život člověka s mentálním postižením v kontextu sociální práce

Autorka: Tereza Tučková

Oponentka: Mgr. Tereza Cimrmannová, Ph.D.

Hodnocení práce: 1 2 3 4 0 hodnocení 1 = nejlepší, 4 = nejhorší, 0 = neposuzováno

1. Formulace cílů	<input type="text" value="3"/>
2. Relevance cílů vzhledem ke studovanému oboru	<input type="text" value="2"/>
3. Postup řešení	<input type="text" value="1"/>
4. Vhodnost zvolených metod	<input type="text" value="1"/>
5. Interpretace výsledků	<input type="text" value="1"/>
6. Splnění cílů	<input type="text" value="1"/>
7. Originalita	<input type="text" value="1"/>
8. Orientace autora ve zpracovávané problematice	<input type="text" value="2"/>
9. Práce s literárními zdroji (průběžné citace, norma)	<input type="text" value="2"/>
10. Využití dalších informačních zdrojů	<input type="text" value="2"/>
11. Úroveň jazykového zpracování	<input type="text" value="2"/>
12. Úroveň odborného vyjadřování (terminologie)	<input type="text" value="2"/>
13. Srozumitelnost a logická stavba textu	<input type="text" value="1"/>
14. Formální úroveň, celkový dojem	<input type="text" value="1"/>

Celkové hodnocení: výborně velmi dobře dobře neprospěl

Další připomínky a vyjádření:

Na druhé straně listu.

Otázky k obhajobě:

1. V Úvodu píšete, že jste odmala soucítila s lidmi s mentálním postižením. V praxi jste pak určitě poznala, že v odborné sociální práci nejde zdaleka jen o soucit. Jmenujte odborné metody sociální práce ve zvolené oblasti a vysvětlete rozdíl mezi empatií a soucitem (např. podle Kopřivy – Lidský vztah jako součást profese).

V Praze dne 18. května 2019

T. Cimrmannová

Podrobnější zpětná vazba:

Oceňuji opravdový zájem studentky o zvolené téma a citlivost jeho zpracování. Vzhledem k velmi dobré schopnosti odborně psát si však dovoluji upozornit na několik nedostatků, které od počátku stylizace zbytečně snižují kvalitu jinak velmi pěkného textu.

1. Ani motivace a pečlivost nevyváží chybně formulovaný cíl. Z textu je patrné, že takto široce formulovaný cíl (vhodný spíše do sociální antropologie nebo krásné literatury) nepomohl stylizaci práce krok za krokem s jasným výsledkem. Formulace cílů odborné práce má své zákonitosti. Nabízí se otázka, která dílčí témata ještě do textu zahrnout, která již ne? Správně formulovaný cíl by zamezil nekonečnému větvení témat a zajistil by odborné práci jasnější směr a tvar.

2. Navzdory široce formulovanému cíli se autorce podařilo pojmenovat některá dominantní témata života osob s mentálním postižením. Transformace sociálních služeb, destigmatizace i opatrovnictví k nim určitě patří. Autorka velmi dobře popisuje podstatu transformace soc. služeb a chápe její význam.

3. Sociální služby však nejsou synonymem sociální práce a v textu absentuje oborovost, i vzhledem k názvu celé práce. Univerzitní text v oboru sociální práce by měl sledovat specifické odborné metody a kompetence v sociální práci. V oblasti sociální práce s lidmi s mentálním postižením se jich v posledních třech dekadách vyvinulo mnoho, proč jim autorka nevěnuje? Kompetence sociální pracovnice jsou zčásti popsány alespoň v kap. 5.3.

4. V textu jsou zaměňovány pojmy mentální postižení a duševní onemocnění (s. 22).

5. Z etických důvodů by bylo vhodné z Úvodu vynechat údaje, které mohou vést k přesnější identifikaci klienta a jeho rodinného příběhu. Text obsahuje citlivé údaje.

6. Pochvalu si zaslouží preciznost uvedené případové studie a zaměření na podstatné rysy zvoleného tématu. Uvedené postřehy sice nelze zobecňovat (a věřím, že se o to autorka svou prací nesnažila), zároveň obsahují zajímavou sondu do prožívání blízké osoby člověka s mentálním postižením, který prochází transformačním procesem. Nosné téma!

7. Přimlouvám se za opuštění některých zbytečných jazykových obrátů, které posilují stigmatizaci lidí s mentálním postižením (např. „s takovými lidmi ...“) – autorka to tak jistě nemyslela, naopak svým textem na destigmatizaci apeluje.

8. Studentka se ve svém textu dotkla důležitého životního tématu většiny lidí s mentálním postižením – tj. jejich vztahu se sourozenci a opatrovnictví sourozencem. K dalšímu studiu doporučuji studii Strnadové I. (A co bude dál? Plánování budoucnosti v rodinách osob s mentálním postižením) a monografie téže autorky Rodiny osob s mentálním postižením a Od marginalizace k důstojnému životu.

9. Citace ze starší literatury textu „dovolily“ užívat zastaralé označení „mentálně postižení.“ Tímto se velice přimlouvám za akceptování nové, eticky relevantní terminologie. Osoba s mentálním postižením je především člověkem a mentální postižení či znevýhodnění je pouze jednou z jeho charakteristik. Z textu je patrné, že to tak autorka vnímá a sama „postupem textu“ označení člověk s mentálním postižením užívá.

10. Po formální stránce je text v pořádku. Drobné chyby se objevují v citacích (citování el. zdrojů a zdvojené citování příjmení autora – podle Valenty (Valenta, 2003)). Jinak je text je psán kultivovaným čtivým jazykem.

Přeji mnoho úspěchů v další práci.

Tereza Cimrmannová

